

Съ тѣзи раздвоени чувства се простихъ съ гроба на бореца, съ споменитѣ за когото е закърмено нашето детинство, и продължихъ пжтя си по китната долина. Още два километра и Костина нахълтва въ коритото на Бѣли Витъ. Оттукъ до Тетевенъ има още 12 километра пжть — все по течението на голѣмия братенецъ отъ Витовцитѣ. Нагоре и надолу по течението на Бѣлия Витъ е разположено разпръснатото село Рибарица — едно отъ любимитѣ планински лѣтовища у насъ и добъръ овощарски центъръ. На една височинка край пжтя стърчи спретнато паметниче на загиналия на това мѣсто другъ борецъ за народнати свобода — Христо Габровчето отъ четата на Цанко Дюстабановъ, войгода на габровското възстание.

Каква красива планинска пжтечка, пъкъ колко много гробове по нея! — си помислихъ като влизахъ въ Тетевенъ.

